

Dosarul nr. 2ra-100/2022
2-20135945-01-2ra-26012022

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (M. Bușuleac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

Î N C H E I E R E

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nina Graciova,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Nina Graciova împotriva Ioanei Cazacenco privind încasarea prejudiciului material
și moral,
împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 30 octombrie 2020, Nina Graciova a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ioanei Cazacenco cu privire la încasarea prejudiciului material în
mărime de 6000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei rezultat
din comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul
contravențional.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 13 octombrie 2020, ora 14.00,
Ioana Cazacenco prezentându-se la domiciliul său a amenințat-o cu răfuiala fizică,
a agresat-o fizic, aplicându-i și două lovituri în regiunea capului cu un baston, în
rezultat fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de factură a mâinii drepte,
echimoze pe diferite părți ale corpului. Pe lângă leziunile corporale cauzate, a
suferit și moral, fiindu-i provocate dureri fizice și stres. Consideră că este
îndreptățită să solicite recuperarea prejudiciului material și moral cauzat de către
pârâta Ioana Cazacenco.

Prin hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a
admis parțial acțiunea depusă de Nina Graciova împotriva Ioanei Cazacenco cu
privire la repararea prejudiciului material și moral.

S-a încasat din contul Ioanei Cazacenco în beneficiul Ninei Graciova suma de
1500 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, pretenția cu privire la repararea
prejudiciului material a fost respinsă.

S-a încasat din contul Ioanei Cazacenco în beneficiul statului suma de 100 de

lei, cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Cahul, a fost admis parțial apelul declarat de către Nina Graciova.

S-a modificat hotărârea primei instanțe prin majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la 1500 de lei la 3000 de lei, în rest a fost menținută hotărârea primei instanțe.

S-a încasat din contul Ioanei Cazacenco în beneficiul Ninei Graciova cheltuieli de asistență juridică la judecarea apelului în mărime de 750 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a constatat că apelanta Nina Graciova nu a prezentat la materialele dosarului probe confirmative care să demonstreze existența pagubei materiale cauzate de acțiunile ilicite ale intimatei Ioana Cazacenco. Cu referire la prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu pot fi acceptate argumentele apelantei Nina Graciova, precum că nu a cunoscut despre faptul că era necesar de a păstra bonurile de plată privind cheltuielile pentru procurarea medicamentelor și de a le prezenta instanței de judecată.

Colegiul judiciar a constatat că, în cadrul judecării apelului, Nina Graciova la materialele dosarului a anexat bonuri de plată privind procurarea unor medicamente la suma de 591,34 lei, însă nu a putut concretiza de către ce medic i-a fost prescris tratamentul și administrarea medicamentelor respective, precum și perioada în care au fost prescrise. A fost în imposibilitate de a explica și consecutivitatea procurării unor medicamente din una și aceeași farmacie.

Conform bonurilor fiscale pentru procurarea medicamentelor prezentate la cererea de apel s-a demonstrat incontestabil ca fiind eliberate cu mult timp după cazul maltratării apelantei Nina Graciova, care a avut loc la data de 13 octombrie 2020, respectiv consecutivitatea eliberării după ore, nu demonstrează ca fiind probe în susținerea poziției sale. Astfel, apelanta nu a fost demonstrat că, bonurile fiscale prezentate confirmă existența a careva cheltuieli pentru procurarea medicamentelor pentru tratamentul medical prescris de către un medic și care ar fi în legătură cauzală cu vătămările cauzate la data de 13 octombrie 2020 de către intimata Ioana Cazacenco.

Respectiv, instanța de apel a constatat că Nina Graciova nu a respectat prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă și nu a probat existența unui prejudiciu material cauzat ca urmare a acțiunilor ilicite ale intimatei Ioana Cazacenco, din care considerente această pretenție a fost respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul judiciar a considerat că, prima instanță nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante, privind soluționarea pretenției de încasare a prejudiciului moral cauzat.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca întemeiate argumentele apelantei Nina Graciova, precum că prin acțiunile intimetei Ioana Cazacenco i-au fost cauzate stare de stres, insomnie, că apelanta a fost atacată de către intimata aflându-se la domiciliul său și că până în prezent nu se simte în siguranță. La rândul său, intimata Ioana Cazacenco până în prezent nu și-a cerut scuze pentru faptul cauzării vătămărilor corporale, iar în cumul circumstanțele în cauză demonstrează că în urma acțiunilor prejudiciabile ale intimetei, apelantei i-au fost cauzate suferințe psihice considerabile, suma de 1500 de lei stabilită de către instanța de fond nefiind suficientă pentru a acoperi suferințele morale. Mai mult, apelanta Nina Graciova, este pensionară și la momentul maltratării de către

intimată avea vârsta de 61 ani, ceea ce la fel este un criteriu important la evaluarea prejudiciului moral cauzat. Astfel, instanța de apel a constatat că, Nina Graciova a avut de suferit ca urmare a acțiunilor prejudiciabile ale intimatei Ioana Cazacenco, iar suma acordată de prima instanță cu titlu de prejudiciul moral, urmează să fie majorată până la 3 000 de lei. Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a încasa de la Ioana Cazacenco, în beneficiul Ninei Graciova cheltuieli de asistență juridică în mărime de 750 de lei ca fiind una reală, necesară și rezonabilă.

La 12 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Nina Graciova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că, la adoptarea deciziei instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material conform prevederilor art. 432 alin. (2) lit. c), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

A menționat că nu a cunoscut despre faptul că urma să păstreze bonurile de plată ce confirmă procurarea medicamentelor pentru confirmarea prejudiciului material, însă după ce a cunoscut despre acest fapt a anexat la cererea de apel bonuri de plată de care însă instanța de apel nu a ținut cont.

A susținut că, în perioada pandemiei, medicii de familie acordă consultații inclusiv și la telefon, iar preparatele care sunt fără prescripție medicală obligatorie le-a procurat după posibilitate. Instanța de apel nu a ținut cont și de practica națională la stabilirea mărimii prejudiciului moral or, până în prezent are probleme de sănătate în urma leziunilor cauzate de către Ioana Cazacenco.

La 10 decembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Nina Graciova, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 197).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 11 noiembrie 2021.

La data de 10 decembrie 2021, a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 84).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 12 ianuarie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Nina Graciova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, prin urmare este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Nina Graciova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh